

N:o 1.

Af herr **Nyström, Johan**, om anslag till fortsatt utgifvande af tidskriften *Sfinx*.

Vid den tionde internationella orientalistkongressen i Genève 1895 uttalades önskvärdheten af, att ett internationelt periodiskt organ skapades i syfte att främja egyptologiens utveckling på alla områden.

Denna tanke realiserades redan följande år af professor K. Piehl, som då började utgifva tidskriften »Sfinx, Revue Critique embrassant le domaine entier de l'égyptologie», hvilken utgått med omkr. 4 häften årligen och af hvilken nu föreligga 5 band (å 16 tryckark hvarterda). Hvilket anseende tidskriften vunnit framgår dels deraf, att den i allt större grad förvärfvat bidrag af utländska författare, så att numera omkring två tredjedelar af dess innehåll härflyta från sådana, ehuru intet författarehonorar betalas, dels äfven deraf, att den berömde egyptologen G. Maspero i ett prospekt till den af honom nyligen uppsatta »Annales du Service des Antiquités» jemställer »Sfinx» med egyptologiens båda vida äldre organ, den tyska (sedan 1863 utkommande) »Zeitschrift für ägyptische Sprache und Alterthumskunde» samt den franska (från år 1872 existerande) »Recueil de Travaux relatifs à la philologie et à l'archéologie égyptiennes et assyriennes».

Medel för utgifvande af denna tidskrift har prof. Piehl hittills erhållit genom understöd från enskilda mecenater. In alles fem sådana hafva efter hvarandra bekostat tryckningen af de hittills utkomna årgångarna (inklusive årgången för det löpande året). Men då antalet personer, som vilja understöda ett arbete, hvilket för dem sjelfva ej kan ega så stort omedelbart intresse, väl får antagas vara mycket begränsadt, blir det helt naturligt för utgifvaren för hvarje år allt svårare att på denna väg an-

skaffa erforderliga penningbidrag, hvadan fara är, att tidskriften måste nedläggas kanske redan vid detta års slut.

Då emellertid detta af flera skäl vore olämpligt, vågar jag hoppas, att Riksdagen möjligen skulle vilja träda emellan till publikationens fortsatta utgifvande. Att den är af gagn för sin vetenskap framgår af hvad ofvan sagts, och om än denna förtjenst kan anses vara af mer internationel än rent svensk natur, så har dock Riksdagen redan förut ansett lämpligt att understödja en annan tidskrift, om hvilken detsamma kan sägas, och detta med rätta, ty det är dock ett svenskt intresse, att ett och annat dylikt vetenskapligt centralorgan utgår från Sverige och redigeras af svenska vetenskapsmän. Men hvad »Sfinx» angår, kan äfven ett annat skäl andragas, som gör det synnerligen önskvärdt, att den fortfarande får bestå. I den storartade bytesverksamhet, som Upsala universitetsbibliotek inrättat med universitet och andra lärda institutioner i andra länder, är det af den största vigt att uti en sådan på främmande språk skrifven publikation ega en högt värderad bytesartikel. Utgifvaren af »Sfinx» har nemligen årligen lemnat 30 ex. af sin tidskrift till bibliotekets förfogande, och härigenom har detta utan kostnad kunnat förvärfva bl. a. öfver tolf tidskrifter i orientalisk filologi och arkeologi, såsom framgår af det denna motion bilagda intyget af bibliotekets chef. Utgifvaren är beredd att, om Riksdagen lemnar honom medel till tidskriftens fortsatta utgifvande, till universitetsbiblioteket för detta bytesändamål lemna 40 exemplar. Härigenom blir detta satt i tillfälle att förvärfva litteratur till ett bokhandelsvärde, som måhända föga understiger den summa, som är nödvändig för tidskriftens utgifvande. Denna har visat sig utgöra 1,200 kr. per år.

Med stöd af hvad jag sålunda haft äran anföra, får jag vördsammelingen föreslå,

att Riksdagen måtte för år 1903 anslå en summa af 1,200 kr. till fortsatt utgifvande af tidskriften »Sfinx» med vilkor, att dess utgifvare till universitetsbiblioteket i Upsala öfverlemnar 40 exemplar af tidskriften för att användas för bibliotekets bytesverksamhet med utlandet.

Stockholm den 18 januari 1902.

J. F. Nyström.

Bilaga till J. F. Nyströms motion N:o 1.

Uppfordrad att afgifva ett uttalande om den betydelse för Upsala universitets bibliotek, som ligger deri, att professorn d:r Karl Piehl stält 30 exemplar af den af honom utgifna tidskriften *Sfinx* till dess förfogande, får jag härmed förklara, att institutionen måste mycket högt skatta fördelen af denna frikostiga välvilja.

Redan det att biblioteket sålunda kunnat i byte gratis erhålla åtskilliga tidskrifter, å hvilka det förut erlagt prenumerationsafgifter, innebär naturligen en afsevärd besparing i dess utgifter. Men af än större betydelse är, att biblioteket härigenom satts i tillfälle att anskaffa öfver tolf tidskrifter i orientalisk filologi och arkeologi, hvilkas redaktioner utan tvekan ingått på bytesförbindelsers upprättande, för att sålunda erhålla den tidskrift, som redigeras af Sveriges välbekante förste egyptolog. Det ligger i öppen dag, hvilken betydande fördel detta för biblioteket innebär och innebär. Och för detsamma skulle tidskriftens upphörande därför medföra en verkligt betydande skada, så mycket mera som tidskriften äfven i öfrigt kunnat med fördel användas vid knytandet af nya bytesförbindelser med utlandets större vetenskapliga institutioner.

Jag torde ej behöfva påpeka, hvilken betydelse för fosterlandets vetenskapliga anseende som ligger deri, att en dylik tidskrift kan i Sverige utkomma och att den redigeras af en vetenskaplig celebritet.

Slutligen vore det otacksamt att här ej omnämna, att d:r Piehl med samma frikostighet stält till bibliotekets förfogande för dess byte 150 exemplar af sitt vetenskapliga arbete: »*Dictionnaire du papyrus Harris N:o I*», ett ytterligare bevis på han välvilja mot institutionen, som härigenom satts i tillfälle ytterligare vidga sina orientaliska förbindelser.

Upsala universitets bibliotek den 11 oktober 1901.

Claes Annerstedt.

Ofvanstående afskrifts likhet med originalet intyga:

Rolf Arpi.
Amanuens, Upsala.

Nat. Beckman.
Docent, Upsala.